

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 20280-01-13 אלמונית(קטין) ואח' נ' נחושטן(אסיר) ואח'

לפני כבוד השופטת בכירה יעל הניג

התובעת: פלונית אלמונית (קטין) - פשרה
באמצעות אמה אפוטרופסית
ע"י עו"ד רבי

נגד

הנתבעים: 1. יוסף נחושטן (אסיר)
ע"י עו"ד ברוזה מטעם הסיוע המשפטי

2. יוסף לוי
ע"י עו"ד קסטרו

3. שאשא תיירות ונופש - מודיעה
ע"י עו"ד בודיק

4. עיריית רמת גן - מודיעה
ע"י עו"ד קסטרו

הצד השלישי: 1. יוסף נחושטן (אסיר)
ע"י עו"ד ברוזה מטעם הלשכה לסיוע משפטי

פסק דין בהודעות נתבעות 2 ו- 4 לצד שלישי

רקע

1. הצד השלישי (להלן: **נחושטן**) שימש נהג הסעות לתלמידי החינוך המיוחד בהם התובעת, נערה לוקה בשכלה ילידת 1989.

2. בשנת 2008 הוגש נגדו כתב אישום אשר ייחס לו, בין היתר, אינוס, מעשי סדום ומעשים מגונים בתובעת, במקרים רבים במהלך ההסעות. בהכרעת דין שניתנה לאחר שמיעת ראיות, הורשע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 20280-01-13 אלמונית(קטין) ואח' נ' נחושתי(אסיר) ואח'

בעבירות אלה שבוצעו בתובעת לאחר גיל 16 (תפ"ח 1049/08). נגזרו עליו, בין היתר, עשר שנות מאסר בפועל ופיצוי התובעת בסך 100,000 ₪. בית המשפט העליון דחה את ערעורו ופסק הדין הפך חלוט (ע"פ 5382/11 פלוני נ' מדינת ישראל [10.5.2012]).

3. התביעה העיקרית לפיצויים בגין נזקי גוף, הוגשה נגד נחושתי וכן נגד מלווה ההסעות, חברת ההסעות, העירייה מארגנת ההסעות ומעסיקת המלווה והמדינה בכובעה כמפקחת. חברת ההסעות והעירייה (כולל המלווה) החליפו הודעות לצדדים שלישיים. בנוסף, העירייה שלחה הודעת צד שלישי לנחושתי בעילת שיפוי. לימים שלחה לו חברת ההסעות הודעה בעילה זהה. נחושתי שטען לחפות לאורך כל הדרך, התגונן והכחיש את המיוחס לו.

4. לבקשת התובעת מינה בית המשפט מומחית מטעמו בתחום הפסיכיאטרי. המומחית, ד"ר אדית מיטרני, העריכה בחוות דעתה כי לתובעת נכות נפשית בשיעור 40% בגין המגבלה השכלית. נכות זו אינה קשורה לניצול המיני. באשר לתביעה הנוכחית, העריכה נכות נפשית זמנית לשנים 2008 – 2010 בשיעור 30%, בגין תופעות PTSD זמני בזיקה לטראומה מינית.

5. הצדדים, למעט נחושתי, פנו לגישור, שלא צלח. התביעה נגד המדינה נדחתה בהסכמה.

6. לאחר מכן התחדש הגישור והפעם הושג הסכם המסדיר את התביעה העיקרית ואת ההודעות לצדדים שלישיים, למעט לנחושתי. וכך הוסכם: העירייה וחברת ההסעות תשלמנה לתובעת פיצויים והוצאות משפט בסך של 540,000 ₪, כאשר העירייה תשלם 162,000 ₪ וחברת ההסעות תשלם 378,000 ₪. ההסכם אושר בפסק דין חלקי.

הדיון בהודעות לצד שלישי

7. עתה נותר לברר את ההודעות לנחושתי. המודיעות הגישו את פסקי הדין בהליך הפלילי. נחושתי הודיע כי יגיש תצהיר ויבקש לחקור את התובעת לרבות על עצם ההרשעה.

8. בעקבות זאת הגיש בקשה להבאת ראיות לסתור לפי סעיף 42' לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א – 1971. הבקשה נדחתה (ביום 15.9.18).

9. המודיעות ביקשו לזמן את התובעת לעדות, נחושתי ביקש לזמן את המומחית לחקירה והן הוזמנו כמבוקש. ביום 8.1.19 נחקרה המומחית. התובעת לא התייצבה (כפי שלא התייצבה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-01-20280 אלמונית(קטין) ואח' נ' נחושטן(אסיר) ואח'

לישיבה קודמת) והמודיעות ויתרו על עדותה. נחושטן ביקש להעיד את התובעת ולפיכך נקבעה ישיבה ביום 10.3.19 אליה הוזמנה התובעת כעדה מטעמו. הוטל עליו לוודא את ביצוע הזימון מבעוד מועד.

10. בישיבת 10.3.19 הודיע נחושטן שהגיש בקשה למשפט חוזר (מח – 885/19) וביקש עיכוב הליכים. החלטתי כי אין מקום לעיכוב הליכים וככל תיעתר בקשתו למשפט וחוזר, ניתן יהיה לשקול לעכב ביצוע פסק דין שיינתן. מאחר שהתובעת לא התייצבה, ביקש נחושטן להוציא נגדה צו הבאה. בקשתו נדחתה בהיעדר אישור על מסירת הזימון לדיון.

11. הצדדים סיכמו בכתב. עד כה לא הוגשה החלטה בבקשה למשפט חוזר.

המחלוקת

12. הצדדים חלוקים על דיות הראיות ומשקלן. השאלה העיקרית היא, האם די בממצאים שבהכרעת הדין כדי להוכיח כי לתובעת הוסב נזק לא – ממוני.

המודיעות מפנות לממצאים המבוססים על עדויות התובעת ואחרות, וטוענות כי די בהם.

נחושטן טוען כי לא ניתן להוכיח דבר בהיעדר עדות של התובעת בהליך הנוכחי. אשר לממצאים בהכרעת הדין, התובעת אינה עדה מהימנה, הודתה שבדתה חלק מהאירועים ושיקרה למומחית במספר נקודות. ציטוטי המודיעות מגמתיים וחסרים. עדויות אחרות אינן רלוונטיות לשאלת הנזק.

המודיעות מבקשות להסתמך גם על קביעות המומחית.

נחושטן תוקף את חוות דעתה, בין היתר, משום שנשמכת כולה על חוות דעתה של מומחית אחרת ואף נסתרה בחקירתה.

13. בטרם אפנה למחלוקת, אסיר טענה שאינה רלוונטית לשלב זה. המודיעות טוענות כי שילמו לתובעת את הסכומים על פי ההסכם.

נחושטן טוען שלא הוכיחו זאת. טענתו אינה מקימה הגנה מהותית או דיונית מפני ההודעה לצד שלישי. זכותן של המודיעות ליטול פסק דין אינה מושפעת מהוכחת התשלום לתובעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 20280-01-13 אלמונית(קטין) ואח' נ' נחושתן(אסיר) ואח'

זאת להבדיל מזכותן לאכוף את פסק הדין, המותנית בקיום פסק הדין בתובענה שהוגשה נגדן (תקנה 223(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד – 1984).

דיון והכרעה

תשתית ראייתית

14. סעיף 42א (א) לפקודת הראיות קובע:

הממצאים והמסקנות של פסק דין חלוט במשפט פלילי, המרשיע את הנאשם, יהיו קבילים במשפט אזרחי כראיה לכאורה לאמור בהם אם המורשע או חליפו או מי שאחריותו נובעת מאחריות המורשע, ובכלל זה מי שחב בחובו הפסוק, הוא בעל דין במשפט האזרחי.

סעיף 42ג קובע:

הוגשה ראיה כאמור בסעיף 42א, לא יהיה המורשע או חליפו או מי שחב בחובו הפסוק רשאי להביא ראיה לסתור, או ראיה שכבר נשמעה או הוגשה במשפט הפלילי, אלא ברשות בית המשפט, מטעמים שיירשמו וכדי למנוע עיוות דין.

15. הממצאים והמסקנות אותם ניתן להביא כראיה לכאורה לפי סעיף 42א (א) כוללים גם ממצאים עובדתיים המבוססים מטבע הדברים על מהימנות, אמינות ומשקל ראיתי וגם המסקנות המשפטיות המתחייבות, לדעת בית המשפט שנתן את פסק הדין הפלילי. המדובר בממצאים ובמסקנות שעליהם מבוססת ההרשעה (יעקב קדמי על הראיות – חלק שלישי 1560 (2009)).

16. משנדחתה בקשה לסתור את תכנו של פסק הדין הפלילי, משתנה מעמדו הראייתי ומכוח היותו הראיה היחידה הוא הופך להיות למעשה "ראיה כמעט מכרעת" (דניאל פרידמן "פסק דין פלילי כראייה במשפט אזרחי", הפרקליט כה, 372, 378).

17. האם הממצאים והמסקנות בענייננו, הם כאלו שעליהם מתבססת הרשעתו של נחושתן? כפי שנראה, התשובה חיובית.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 20280-01-13 אלמונית(קטין) ואח' נ' נחושטן(אסיר) ואח'

18. השופטת גנות (עמה הסכימו חבריה השופטת דותן והשופט שוחט) נתנה אמון בעדות התובעת מפני ש"הייתה עקבית בכל הנוגע למעשים המיניים שביצע בה הנאשם .... עקביות זו אינה מותירה ספק באשר לאמיתותה של העדות ובאשר לאמיתות התיאורים" (עמ' 6).

תוך כדי הצבעה על אותה עקביות, הביאה השופטת גנות תיאורים קשים וחוזרים מפי התובעת, בפני גורמים שונים (את חלקם חסכתי מהקורא). **תיאורים אלה שימשו בסיס לאמון בעדותה, ואמון זה ביסס בסופו של יום את ההרשעה.** הנה :

" ... הכניס לי אצבעות וגם את איבר המין שלו לתחת .... אמרתי לו להפסיק והוא המשיך כאילו ..... להכאיב לי ... הוא נשך ... פצע אותי ... ח : מה הרגשת בחזה כשהוא נשך לך את החזה? י : כאבים. ח : מה הרגשת בפי הטבעת? י : שהוא הכאיב לי " (עמ' 7) . .... היה תוקע לי מאחור את איבר המין שלו בישבן שלי. היה לי מאוד כואב, הייתי צועקת לעזרה אבל אף אחד לא שמע אותי כי החלונות היו סגורים ... " (עמ' 10) . .... למרות שאמרתי לו שאני לא רוצה אבל זה לא עזר (עמ' 11).

עדות אמה של התובעת, שימשה לחיזוק עדותה ובמובן זה, תרמה להרשעה. האם תיארה את התנהגותה ביום בו סיפרה לה על מעשיו של נחושטן : "טריקות דלת, קללות, סגרה את הדלת ונכנסה, לא רצתה לדבר עם אף אחד" (עמ' 18). האם העידה שהתובעת חזרה להרטיב (עמ' 19). עדות האם נמצאה אמינה (עמ' 20).

ד"ר גורלי, הפסיכיאטרית המטפלת בתובעת מזה שנים, הגישה חוות דעת מטעם התביעה ונחקרה על קביעותיה. תגובותיה של התובעת, שימשו כראיות חיזוק לעדותה : הפרעות שינה, סיוטי לילה מצב חברתי חריף עם סימפטומים פוסט טראומטיים ניכרים שכללו הפרעות שינה וסיוטי לילה, הרטבת לילה, מחשבות חוזרות על אירועי האינסוס ופחד שהנהג יכול לעשות לה את זה שוב בעתיד. המצב החרדתי גרם להפרעה ניכרת בתפקודה ואיכות חייה והחלה בטיפול תרופתי, וטיפול פסיכולוגי-קוגניטיבי-התנהגותי (עמ' 21). התובעת סיפרה שהיא חושבת על זה כל הזמן וכד', בורחת ממקומות בהם נראו אנשים שדומים לנחושטן, פחדה כמה פעמים ללכת לבית הספר ולנסוע בהסעות (עמ' 22).

בפרק המוקדש לעדות כבושה, מצביעה השופטת גנות על חיזוק נוסף לאמינות עדותה של התובעת :

"בנוסף לתחושותיה הקשות כקטינה שבוצעו בה עבירות מין קשות, מצטרפת עובדת היותה של המתלוננת לוקה בשכלה, אשר חסרה את הכלים להתמודד עם המצב הקשה אליו נקלעה,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 20280-01-13 אלמונית(קטין) ואח' נ' נחושטן(אסיר) ואח'

ומשכך עשתה את הדבר היחיד וההגיוני בעיניה – המשיכה לציית לנאשם ופעלה על פי הנחיותיו. ודוק: מסקירת התנהגותה בימים ובחודשים שקדמו לחשיפת הפרשה עולה, כי המתלוננת הייתה שרויה במצוקה קשה ביותר, היא התנהגה באלימות פיסית ונפשית, מיהרה להחליף את תחתוניה המוכתמים מיד עם הגיעה הבייתה, והפגינה עצבנות רבה בבית הספר, כפי שעלה מעדותה של היועצת. מהתנהגות זו ברור, כי המתלוננת שיוועה לעזרה, אולם לא הרהיבה עוז לספר על הקורה עימה במפורש וללא מורא. למרות לקותה השכלית הבינה המתלוננת כי הקורה עימה הינו דבר שלילי ואסור, והיא לא הצליחה לגייס את כוחות הנפש הנדרשים כדי לספר לאמה, או למבוגר אחר את הקורות עימה על מנת להפסיק את הזוועה. התנהלות זו, אין בה כדי להוות עדות כבושה, נהפוך הוא, תיאור התנהלותה של המתלוננת עובר לחשיפת הפרשה אך מחזקת את עדותה ומוסיפה לה נופך של אמת " (עמ' 63).

19. השופט שוחט נדרש לטענת הסנגור לפיה הראיות החיצוניות שהביא המאשימה לעדות התובעת אינן תומכות בגרסתה. וכך נדרש בהרחבה לעדויות המורה המטפלת – כי התובעת הייתה נסערת, לחוצה, לא רגועה ואף הזיעה (עמ' 69), מצב רגשי מתוח בשלושת החודשים שקדמו לחשיפת הפרשה ובתקופה הראשונה שלאחר החשיפה, התפרצויות זעם תדירות יותר והחרפה בטריקות דלת (עמ' 70 – 71). לעדות הפסיכולוגית על אודות סימנים חריפים של פוסט טראומה עקב חרדה ואותם קישרה למעשי נחושטן (עמ' 73 – 74).

השופט לא התעלם מהודאתה של התובעת בשקרים שכתבה ביומנה, לפיהם נחושטן היה אלים כלפיה ושהדברים נכתבו בהשפעת אמה ומטענות נוספות בנוגע למהימנותה אך קיבל את הסבריה של ד"ר גורלי שאין לה נטייה חולנית לשקר ואינה יכולה להתמיד בחזרה על אותם פרטים לאורך זמן. עצם ההתמדה והחזרה מעיד על אמינות (עמ' 81). אשר לתקופה במהלכה בוצעו המעשים, נמצא שהתובעת (מסרה תחילה על שלוש שנים) חזרה בעקביות על כך שבוצעו בשנת הלימודים 12/07 – 5/08. גם כאן התקבל הסברה של ד"ר גורלי כי יש לתובעת בעיה בתפיסת זמן (עמ' 85). השופט נתן אמון בחוות דעתה ומצא בה חיזוק לגרסת התובעת (עמ' 86).

לסיכום, בכל העדויות החיצוניות (ובעדות נער שהיה עד לחלק מנסיבות האירוע האחרון) מצא ראיות מחזקות ותומכות.

השופטת דותן הצטרפה לדעת חבריה.

הנה כי כן, כל הממצאים והמסקנות לעיל שימשו בסיס להרשעה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 20280-01-13 אלמונית(קטין) ואח' נ' נחושתן(אסיר) ואח'

20. בהינתן אלה, סבורני שלא היה מקום לזמן את התובעת להיחקר בהליך הנוכחי והכרעת הדין מדברת בעד עצמה. נוכחתי בדיעבד, כי במועד בו מיניתי את ד"ר מיטרני, לא היה ביכולתה להגיע למסקנות, אלא על בסיס חוות דעתה של ד"ר גורלי. מאחר שהאחרונה לא העידה בהליך הנוכחי, איני רואה לייחס משקל לקביעות ד"ר מיטרני וצר לי על הטרחתה. בשולי הדברים, ד"ר מיטרני אישרה שהתובעת מסרה מידע לא אמין לגבי קשרים אינטימיים בהוסטל בו היא שוהה בהווה ולגבי אירועים קודמים בבית ספרה, עובר למעשים נשוא ההליך הפלילי (עמ' 25). אין בהתנהגותה זו לגרוע מהממצאים והמסקנות בהכרעת הדין).

השיפוי - נזק לא ממוני

21. משנאמרו הדברים – אחוזי נכות אינם תנאי לפסיקת פיצוי בגין כאב וסבל.

השופט מלצר ציין בהקשר דומה כי הפיצוי ניתן: "בגין תחושות של חוסר-נוחות פיזית, או מיחושים, הנגרמים לניזוק כתוצאה מפציעתו, וכן בגין כל פגיעה נפשית, כגון צער, עצב או עגמת-נפש, אשר נגרמה לו עקב הפגיעה" (ע"א 4022/08 **אגבבה נ. ד.י.ש. בע"מ** (21.10.2010)[פורסם בנבו]) (ע"א 8195/09 **פלוני ז"ל נ' פלונית** (2015)).

באותו עניין דן השופט רון שפירא בתביעה אזרחית נגררת להרשעה בפלילים של נפגעות עבירה. בהסתמך על הממצאים והמסקנות בהכרעת הדין המרשיעה, פסק פיצוי בסך 500,000 ₪ לכל את מהנפגעות: לצעירה שבן זוגה של אמה אנס אותה פעמים רבות וביצע בה מעשים מגונים, ולאחותה הקטינה שאותו בן זוג ביצע בה מעשה מגונה והתעללות בקטין חסר ישע (ת"א [מח-חי] 854/07 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2009)).

השופט מלצר דחה את ערעורו של פלוני כשהוא מפנה לסכומים דומים וגבוהים יותר שנפסקו לקורבנות עבירות מין, ברף החומרה הגבוהה בדרך כלל (שם, פסקה 35).

22. ועתה לענייננו. התובעת הייתה קורבן לעבירות מין חמורות במשך חצי שנה לפחות ובתדירות גבוהה. המעשים הקשים והנוראים שבוצעו בגופה, גרמו לה לכאבים ולסבל גופני ממשי כל עוד נמשכו. לכך מתלווים הציות לתוקף וחוסר האונים בשל היעדר יכולת לפנות לעזרה, נוכח מוגבלותה השכלית. ועל כל אלה, מתווספים הפרעות שינה, סיוטים, חרדות, זעם, הרטבת לילה ועוד. הצורך להגביר את הטיפול הנפשי והתרופתי מלמד על חומרת התופעות ועל הקשיים שחוותה התובעת, גם לאחר חשיפת הפרשה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 20280-01-13 אלמונית(קטין) ואח' נ' נחשת(אסיר) ואח'

הייתי פוסקת לתובעת פיצוי בסך 500,000 ₪ לפחות, נכון ליום הסכם הפשרה, לא כולל הוצאות.

המודיעות זכאיות לשיפוי בהתאם למוסכם, משוערך מיום ההסכם עד היום.

סוף דבר

ההודעות לצד שלישי מתקבלות במלואן.
לסכומים מתווסף שכר טרחת עורך דין בשיעור 23.4%.
כל מודיעה תגיש תוך 10 ימים נוסח פסיקתא, עם העתק לצד השלישי.

ניתן היום, ט"ז שבט תש"פ, 11 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.

יעל הנג, שופטת בכירה